

во, не трѣбва да включваме и интереситѣ на ангелитѣ, защото имаме отношения съ тѣхъ. По отношение на ангелитѣ, по отношение на висшитѣ същества, ние сме корени, а тѣ, по отношение на насъ, сж клонищата. Дали за насъ тѣ съществуватъ, или не, т. е. дали ги признаваме, или не, то е другъ въпросъ, но ангелитѣ сж клонища за насъ, а ние за тѣхъ корени. Има и по-висши същества отъ ангелитѣ, които съставляватъ цвѣтове и плодове на този животъ. Значи, надъ насъ има другъ единъ, по-висшъ животъ, който регулира нашия животъ, нашиѣ отношения. Слѣдователно, ако моитѣ отношения, като коренъ долу въ почвата, сж прави, то и отношенията на другъ единъ животъ, на клонищата, ще бѣдатъ сирѣщо мене прави, нормални.

И тъй, ние разрѣшаваме една велика задача въ свѣта. Кои ние? — Тия, у които съзнанието се пробудило. Като коренъ, вие ще разрѣшите този въпросъ по единъ начинъ; като клонъ — по другъ начинъ. Но, като човѣкъ трѣбва да разрѣшите този въпросъ! А всѣки човѣкъ трѣбва да разрѣши въпроса като гений. Ама ще може ли? Ще можешъ ли, то е другъ въпросъ. Всѣко дѣте като трѣгва на училище, пита: мога ли да изуча азбуката? — Можешъ. Майката казва: „Можешъ, Иванчо, можешъ“. И туй дѣте трѣгва на училището съ своята торбичка. Слѣдъ една година то знае азбуката, знае слоговетѣ и по малко да чете. На втората година знае повече, на третата — още повече, и слѣдъ 12—15 години учене минава за единъ добъръ държавникъ. Питамъ: този Иванчо, този Стоянчо роди ли се като ученъ, като великъ чо-